

Μεγάλη Τρίτη -Της των Δέκα Παρθένων Παραβολής μνείαν ποιούμεθα Γρηγορούντες

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

«Γρηγορεῖτε οὖν...» (Ματθ. κε΄ 1-13)

Ἡ σκόνη τῆς ψυχῆς. Ἐτσι ονόμασαν τὴ ραθυμία, τὴν αναμελιά ἐκείνη τῆς ψυχῆς γιὰ τὴν πνευματικὴ ζωὴ καὶ τὴ σωτηρία. Καὶ σιγά-σιγά, βουλιάζει στὴν ἀφάνεια ὅπως ὅλα τὰ ἀρχαῖα κτίσματα αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Τὸ ἔργο τῆς αναμελιάς ἐρχεται ν' ἀποτελειώσῃ ἡ ἀγνοία τοῦ Νόμου τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὴν ἀπουσία τῆς μελέτης, καὶ κατοπινά, ἡ λησμοσύνη γιὰ ὅ,τι καλὸ ἔχει πάρει παλιά ἡ ψυχὴ.

Καὶ ἡ ψυχὴ μου, Κύριε, κολόνα σπασμένη ἀπὸ τὸ θεῖο Οἰκοδόμημα τῆς Ἐκκλησίας Σου, θάβεται στὸ χῶμα τῆς ραθυμίας. Δώσε μου, Μεγάλε Ἀνιχνευτὰ τῶν ψυχῶν, τὴ σκαπάνη τῆς θείας ἐγρηγόρσεως γιὰ νὰ σου τὴν προσφέρω εὐρημα πολὺτιμο στὴν ἀγάπη Σου.

Ψυχὴ ἀθλία! Ἐπιμένεις ἀκόμη νὰ βρίσκεσαι στὴ χώρα τῆς ραθυμίας, ὅταν ὁ Κύριός σου ἀγωνιά στὴ Γεσθημανὴ Του;

Υπνώττεις στὴν τρυφηλότητα τοῦ κόσμου, ὅταν Ἐκεῖνος ἀγρυπνεῖ ἐκεῖ γιὰ σένα; Γελάς ξένοιαστα, ἐνῶ Ἐκεῖνος μουσκεύει στὸν ἰδρώτα τοῦ πόνου;

Νύχτα τῆς ψυχῆς μου! Νύχτα μ' ἀξημέρωτα σκοτάδια! Σὲ λίγο θ' ἀκουστεῖ τὸ ἐγερτήριο σάλπισμα: «Ἴδού ὁ Νυμφίος ἐρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ». Θα ψάχνεις γιὰ τὸ λυχνάρι τῶν ἀρετῶν. Μα τὸ λάδι τοῦ θα εἶναι τελειωμένο.

Σπασμωδικά θα ζητάς την μετάνοια. Θα θελήσεις να τρέξεις για πράξεις ελεημοσύνης και αγάπης. Όμως, η πόρτα του Νυμφώνα θα έχει κλείσει ξοπίσω σου...

Γι' αυτό:

«Την ημέρα εκείνην την φοβεράν, εννοούσα ψυχή μου, ΓΡΗΓΟΡΗΣΟΝ, ανάπτουσα λαμπάδα σου, εν ελαίω φαιδρύνουσα, ου γαρ οίδας πότε, προς σε επελεύσεται, η φωνή η λέγουσα· Ιδού ο Νυμφίος σου. Βλέπε ουν ψυχή μου, μη νυστάξης και μείνης έξωθεν κρούουσα, ως αι πέντε Παρθένοι, αλλ' αγρύπνως καρτέρησον, ίνα υπαντήσης Χριστώ τω Θεώ, εν ελαίω πίονι, και δώη σοι τον Νύμφωνα, τον θείον της δόξης αυτού».

«Γρηγορείτε και προσεύχεσθε, ίνα μη εισέλθητε εις πειρασμόν» (Μαρ. 14, 38)

Πηγή: xfd.gr